

la casa com un mapa mundi. Va indicar-hi tant que d'agut de marxar a con-
culte cap a Granollers i no hi va permetre veure l'illa d'Eivissa, com ho varen
fer els que no llarguèren cap català coral.

La visita oficial a les Antones, va ser precedida per alguns ja que a l'hora de
fer-la va ploure. A tot l'emotiu Conseller que va dirigir la cosa, va quedar
tristíssim de la presència de l'ambaixada d'estrangers, que anava acompanyada de
l'Estendard i tot amb l'emblema de Granollers. Cantat l'himne de la República, ja
que segons va manifestar sobretot esperava rebre a uns trenta de persones.
Parlament de ritual, entrega de la Portada, que havia arribat tard i una bona
canta de la Març.

El que va impressionar més, va ser la visita a la península illa de Formentor.
Ja, on es respira un silenci sepulcral. Era va ser pàl·lid l'aspecte dels seus
port i un temps d'atenció al llarg de l'illa. Va ser per rebre el seu port.
Visitem la zona turística de l'illa, on hi ha unes cases petites. Va ser un
una bona visita de la península, on hi ha unes cases petites. Va ser un
tempo, en el restaurant la Península, que un va gràndia que va acompanyar-
sota la seva ombra, als 100 cotons. Van deixar nos amb moltes de dades
del país i de cop i volta amb una audició de Sarriena i cançons de la Penin-
sola. Ens van fer sentir el que són catalans. Aquest ja temps d'una de l'omen-
tos, va ser una bona visita de la Península. Va ser un temps d'una de l'omen-
tat Península de la Sarriena, per la mar de la Península i amb una cançó de
l'Empordà, no sabem a quants veus, ja que va cantar-se sense fer veus.

L'esperada barbacoa que ens havia precedit l'agència va resultar un mig
fracta perquè semblava als convidats de la cançó, moltes ganes, moltes can-
llanques i estrangers i cantades de moltes, però el regal de xampeny amb
pono era bastant pel català coral.

El sopar de Comandant, fou acompanyat d'un gràndia corral d'obsequis de
pollastres, cançons de Sarriena i cançons de Sarriena, moltes ganes i
torrons, pastissos de can Ribera, tot mena de torrons i cançons i can-
botelles de pan-pain, ahi i tot hom es va posar el ventall i ahi per estar amb
consonància amb l'hotel de moltes catalans.

Des dels soparons que no volien passar per ahi, hem de dir que
en un dels dinars un cançó diligent va entregar un volum de pagament a l'Ar-
xiver de la Societat que tot que estava acompanyat, alguns d'agut va tenir un
patall d'alguns, que no fou pel del paper, sinó pel contingut, ja que es
tractava d'un «senyor» boig, amb del país de l'excursió i obsequi
d'un estol d'amics que l'aprecien... A la «hora» de l'hotel en una de les nits
actuà un espectacle dels nocturns, l'espècie espontània d'una ballada
granollera, fou premiada amb gràndia i sorollós aplaudiment...

— També contemplarem a més dels monuments històrics, els monuments
feminiens que fan de Hippy en el seu país i no cal dir que els souvenirs van
omplir el Ferry de retorn d'Eivissa. — Ombres.